

zahvaliti le svoji vstrajnosti in potrpežljivosti, da so prišli z vsem vojnim materialom do reke Jalu. Mnogo cest je bilo treba še le popravljati; za gradnjo mnogoštevilnih mostov je manjkal les in je bilo treba zato posekati cele gozdove. Velika truma delavcev (kulov) je spravljal zaloge naprej. Noč in dan so bile ceste polne delavcev, katerih je vsak nosil do 160 funtov teže. Vojaki so prevažali živila in municijo tudi na malih vozovih. Ob cestah so stale zapuščene in porušene vasi. Rusi so povsod razdrli brzojav, požgali brzojavne kole, a žice vzeli seboj. Japonci so napravili novo brzojavno zvezo, katere se pa dopisniki časnikov ne smejo posluževati.

Japonske zvižaje.

Japonci delajo s prav azijskimi sredstvi. Vsled tega je sedanja vojska nekaj posebnega, kajti evropski narodi so se borili vsikdar bolj odkrito in pošteno. Japonci so pa doslej vse svoje postopanje osnovali edino na zvižaje in zahrbtnje napade. Angleži, ki so jim prijazni, so ravno tako goljufani od njih kakor drugi. Tako n. pr. je dopisnik »Daily News« pisal, kako je v japonskem taboru poročal o bitki pri reki Jalu. Japonci so vzeli za brzojavko 100 funtov sterlingov, a so črtali iz nje vse, kar bi izdalo svetu njihove načrte. Nazadnje je v brzojavki ostal samo še popis krajev. — Zato se je nadejati vedno novih presenečenj. Danes se še ne ve, ali imajo Japonci podvodne čolne ali ne. Zatrjuje se, da jih nimajo, a kdo ve? Svoje granate in šrapnele so napolnili s tvarinami, kakršne so pri civiliziranih državah prepovedane. Topovi po načinu »Arisaka« so njihova tajnost, in mine nabijajo z nekim posebnim smodnikom, kakršnega Evropeji še ne poznajo.

Megla na morju.

Dalje se ponavlja v tem času nov sovražnik na Japonskem morju — neprodirna megla. A ta je na srečo tudi Japoncem nevarna. Vsako leto ob tem času ležejo tam na morje težke megle. Ladja v megli je kakor človek z zavezanimi očmi. Te megle so tudi zadržale kontreadmirala Kamimura, da ni mogel bombardirati Vladivostoka. Ko je japonsko brodovje prvič plulo proti severu, je tudi rusko brodovje plulo proti Genzanu. Na morju sta se prav blizu srečali, pa se vsled megle nista videli. A gotovo se znajo Japonci v megli bolje gibati, kakor Rusi, ker so jim kraji bolje znani. Marsikak uspeh zadnjih dni je pripisovati gotovo tudi temu.

Državni zbor.

Dunaj, 10. maja 1904.

Državni zbor je bil torej danes odgojen za negotov čas. Najbrže se pred jesenjo več

slovec, uči v spisih do leta 1806, da so slovanska narečja poleg staroslovenskega cerkvenega jezika:

1. ruščina,
2. poljščina,
3. ilirščina (bolgarsko in srbsko),
4. hrvaščina s slovensčino,
5. češčina.

Vendsko v Lužicah mu je bilo mešanica iz češčine in poljščine.

Kombinacija Schlözerja in Dobrowskega uči, da smo Slovenci, Srbohrvatje in Bolgari, torej vsi Jugoslovani, Ilirci, to se pravi potomci starih Ilircev. In tako nam je jasno, zakaj naš Vodnik v znani himni »Ilirija oživljena« je l. 1811 pel:

Ilirsko me kliče
Latinec in Grek,
Slovensko me pravijo
Domači vsi vprek.

L. 1809 je sicer Dobrowsky Kopitarju v privatnem listu pisal, da Ilircev ne smatra več za Slovane, ali Kopitar je že takrat bil na Dunaju, ne več v Ljubljani v tovarštvu Vodnikom, in vsled tega Vodnik o novem mnenju Dobrowskega ni izvedel nič.

(Dalje sledi.)

ne skliče, če se med tem časom ne bodo morda razpisale nove državno-zborske volitve. Teh želijo osobito češki agrarci (kmetška stranka), katera bi rada spodrinila mladočeške poslance. Tudi nižjeavstrijski krščanski socialci upajo pridobiti pri novih volitvah več mandatov, kakor jih imajo zdaj. Pri volitvah za mestni zbor dunajski, katere so se vršile nedavno, so bili zelo srečni. Izmed 158 mestnih odbornikov je 120 krščanskih socialcev. Drugim državnoborskim strankam ni mnogo za razpust državnega zbora in za nove volitve. Mogoče bi bilo to-le: Körber ostane ministrski predsednik; potem se razpusti državni zbor. Ali pa: Čehi in Nemci se pogodijo, Körber odstopi in napravi prostor novemu ministristvu.

Most preko Save pod Brežicami.

Ob svojem času smo poročali, da so stroški za napravo tega mosta proračunjeni na 450.000 K. V ta namen je že zagotovljenih 400.000 K, namreč od države 100.000 kron, od dežele Štajerske 100.000 K, od brežiškega okraja 100.000 K in od brežiškega mesta 100.000 K. Po novejšem natančnem proračunu pa še manjka znesek z 80.000 K (ne samo z 50.000 K). Da se stavba mosta zagotovi, bi moral vsak izmed zgoraj imenovanih vdeležencev prispevati še po 20.000 K. Da bi država povikšala svoj prispevek, v ta namen so se dne 10. majnika podali državni poslanci baron Moscon, (načelnik brežiškega okrajnega zastopa), vitez Berks in dekan Žičkar k ministrskemu predsedniku ter ga prosili za državno pomoč v zgornjem smislu. Dr. Körber je v zadevi stavbe mosta dobro podučen in je obljubil storiti, kar bo mogoče.

Nove volitve za deželni zbor.

C. kr. okrajno glavarstvo v Brežicah je razposlalo večim občinam dopis, v katerem povprašuje, če hočejo pri volitvah v kmetški skupini in v novi splošni skupini imeti več volišč. To vprašanje nam ni prav razumljivo. Zagotavlja se vedno, da se bodo za deželni zbor volili samo le poslanci (8) za novo splošno skupino; zakaj hoče glavarstvo vedeti, da se tudi za kmetško skupino voli na več krajih občine. To kaže vendar nekako na to, da se namerava deželni zbor razpustiti in se sploh v vseh 4 skupinah volijo novi poslanci. — Kakor se čuje, se bodo volitve vršile meseca avgusta. Torej pozor!

Politični ogled.

Odsek za podpore po uimih prizadetim je predložil poslanski zbornici sledeči predlog: 1. vlada se pozivlja, da v najkrajšem času predloži računsko poročilo o izdanem denarju za podpore; 2. vlada se pozivlja, da izterjava davke od tistih kmetovalcev, ki so prišli vsled elementarnih nezdov v stiske z največjo prizanesljivostjo; 3. vladi se naroča, da izvede poizvedbe o elementarnih škodah takoj in hitreje kot dosedaj.

Delegacije. V soboto, dne 14. t. mes. je predložila skupna vlada avstrijski in ogrski delegaciji skupni državni proračun za l. 1905. Vlada zahteva velikanske svote in sicer ravno sedaj, ko vse ječi pod grozno slabimi gospodarskimi odnošaji. Posebno naši kmetje že tako skoro obnemagujejo pod velikimi davki in vlada zahteva vedno večje žrtve. — Tukej navedemo podrobnosti skupnega državnega proračuna. Skupni redni troški znašajo 377.114.997 K, in sicer za vnanje ministristvo 12.159.536 K, za armado 308.996.175 K, za mornarico 51.271.410 K, za skupno finančno ministristvo 4.687.876 K. Redno pokritje znaša 7.967.114 K, carinski dohodki 114.716.729 K, torej ostane nepokrite redne potrebsčine 254.431.154 K. Po sedanji kvoti 66 6/34 mora torej Avstrija pokriti svoto 166.906.837 K, Ogrska pa le 87.524.317 K. Dalje znaša čista potrebsčina za Bosno in Hercegovino 7.583.000 K; od te svote pripada na Avstrijo 4.974.448 K, na Ogrsko pa 2.608.552 K. Dalje se zahteva še za tekoče

leto 116.000 K za poprave palač avstro-ogrskih poslanikov v Parizu, Londonu in Rimu, ter za avstro-ogrškega civilnega agenta in njegovo osobe v Makedoniji 112.000 K. Ako prištejemo še gori označene izredne kredite za armado v znesku 88 mil. in za mornarico v znesku 75.176.000 K, znaša vsa skupna državna potrebsčina 548.181.997 K. Ker za tekoče leto dovoljena potrebsčina znaša 426.304.926, torej se samo za leto 1905 pomnoži za 121.877.071 K. Ako odštejemo carinske dohodke — in sicer za Avstrijo proračunsajo na 105.993.000, to je 86 3/4 %, in za Ogrsko le 15.881.050 K ali 12 9/10 %, za Bosno in Hercegovino pa 871.250 K — znaša vsa potrebsčina za Avstrijo 279.074.309, za Ogrsko 146.343.845 K. — Ostali izredni stroški se bodo razdelili na poznejša leta in znašajo po vladnem načrtu 286 milijonov, ki pa bodo gotovo presegli 300 mil. samo za nove topove, puške in ladije. — Delegati so osupnjeni nad zahtevami vojnega ministra. Čehi so takoj sklenili glasovati proti in napovedujejo hud boj vladi. Velike zahteve vojnega ministra pobijajo vsa zanikanja o mobilizaciji. Presenečenje med delegati nad velikimi zahtevami vojnega ministra je tem večje, ker so merodajni krogi še nedavno trdili, da bodo izvanredne potrebsčine za armado in vojno mornarico nizke. Delegati trde, da so zahtevane svote tako visoke, kakor da bi stali pred vojsko. Značilno za razmere v naši državi je, da za dela na socialnem polju ni nikdar denarja, za topove se pa vedno zahtevajo nove žrtve. Kakor je že lani delegat Slovencev dr. Šustersič v delegaciji izjavil, da predno prihaja vojna uprava s svojimi novimi zahtevami, mora ljudstvu v Avstriji dati splošno in enako volilno pravico. Tudi letos bo glasoval proti, ko vlada zahteva toliko milijonov za oboroževanje, slovanskim narodom pa noče dati niti potrebnih sol in hoče, da bi samo za vojaštvo izkrjavili. Torej imajo edino češki in slovenski delegati srce za kmeta, da glasujejo proti tem velikanskim zahtevam vlade. Nemci bodo pa zopet klečeplazili za vlado ter ji vse obljubili, samo če bo izjavila, da ne da zatiranim Slovanom niti trohice njihovih pravic. — Kakor je običaj vsako leto, se predstavljajo delegatje cesarju, ki navadno vsakega delegata nagovori. Letos se cesar v pogovoru z delegati z nobeno besedico ni hotel dotakniti notranjega političnega položaja. Ko je češki delegat Pacak dotaknil se notranjega političnega položaja, dejal je cesar: »Jaz o tem ne bom govoril besedice. Vse pride v časopise.« Slovanskemu delegatu dr. Šustersiču je cesar dejal, da ga veseli videti zopet v delegaciji. Dr. Šustersiču je vladar tudi dejal, da jako pridno deluje v delegaciji.

† Dr. Šandor pl. Bresztyenszky. V ponedeljek dne 9. t. m. po noči je umrl na svojem posestvu v Veliki Gorici na Hrvatskem vodja narodnih zastopnikov v hrvatskem saboru, dr. Šandor pl. Bresztyenszky. Ta vest ni prišla iznenadoma. Pokojnik je bolehal že dolgo časa za srčno hibo ter je bilo pričakovati smrti od dne do dne. Vzlic temu je zadela ta vest bridko vsakega Hrvata in tudi Slovana, ker je z dr. Bresztyenszkyjem legel v grob častit boritelj svojega naroda, iskren Hrvat, dober Slovan in veren kristjan. Naj v miru počiva!

Dopisi.

Kozje. (Nemški napisi.) Predragi gospod urednik, kaj ne, da ste že mnogo slišali o narodnem trgu kozjanskem. In resnica je, da je celi trg slovenski. A, kakor sem slišal pretečeni teden, si tujci, kateri pridejo od drugod, vse drugače mislijo ta povsem slovenski trg. Pa kaj je temu krivo? To si lahko odgovori vsak tržan, ako se mso ozre okoli sebe. Temu je kriv nemški napis na shrambi požarne brambe. In ker ta shramba stoji ob cesti, po kateri pride največ tujih ljudi v trg, vidijo ta napis in

si vsak misli to, kar sta se pogovarjala dva moža, ki sta prisla ne vem od kod oni dan v Kozje. Ko gresta mimo imenovanega napisu, pravi eden: »Poglej prijatelj, ta trg je še pa nemško gnezdo.« »Kako to veš?« vpraša drugi. »Ali ne vidiš popolnoma nemški napis: »Feuerwehr Depot« in to še zunaj trga, kaj se le je notri.« Tako, predragi Slovenci kozjanski, vas obsojajo tuji ljudje, kateri še ne poznajo razmer v kozjanskem trgu. Prašam vas, ali boste trpeli to? Ne vem sicer, kedo je pri požarni brambi, a mislim da večinoma Slovenci in ti trpijo ta pruski napis? Proč z njim! Naj ga nadomesti slovenski! Pokažite, da ne gospoduje v Kozjem nemški Mihel, ampak da je trg in občina v slovenskih rokah! Vsakega Slovenca bode v oči novi nemški napis na pisarni nemškega odvetnika, in ta stari napis bi pa pustili, kateri se lahko odstrani. — Sicer še je en par popolnoma nemških, a o teh sedaj molčim, samo to-le rečem, da bi se nad prodajalno gospoda župana lepše lesketalo ime »Janez-nego« »Johann«. Kedar bo zasle kakšen slikar v Kozje, dajte mu nekaj zaslužiti s tem, da boste napise predrugačili. Do tedaj pa zdravi!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zaupni shod v Mariboru. Za zadnji torek dne 17. maja so poklicali deželni poslanci zaupnike iz celega Slovenskega Štajerja, da se posvetujejo, kako doseči pri prihodnjih deželnozborskih volitvah iz splošne volivne skupine enotno in složno postopanje, in da se pogovore o načinu agitacije. Vsem se je dosegla popolna edinost. Vse natančneje se lahko izve pri političnih društvih.

Imenovanja. V pokoj je stopil dvorni svetnik in predsednik okrož. sodišča v Mariboru Robert Greistorfer. Cesar mu je izrekel pri tej priliki svoje priznanje za njegovo dolgoletno, zvesto službovanje. Na njegovo mesto pride deželno sodni svetnik L. Perko iz Celja. Nadalje je imenovan za dežel. sod. nadsvetnika deželno sodni svetnik Štefan Katzianschitz v Celju. Za svetnika pri višjem dežel. sodišču v Gradcu je imenovan dežel. sodni svetnik dr. Ignacij Pevec v Mariboru. Za deželno sodnega svetnika je imenovan sodnijski tajnik Filip Kermek v Mariboru. Okrajni sodnik v Gornji Radgoni J. Stepischnegg je imenovan za sod. tajnika in prestavljen v Maribor. Prestavljen je deželno sodni svetnik Franc Garzaroli pl. Thurnlackh iz Kamnika v Celje.

Promocija. V petek dne 13. t. m. je bil na graškem vseučilišču promoviran za doktorja prava g. Fr. Vidovič iz Sobotine pri Ptuj.

Poročil se je v Gradcu g. Bogumir Regoršek, orožniški postajevođa v Poljčanah, z gđ. Štefanijo Kropelj, hčerko nadučitelja na Ptujski gori.

Porotniki v Mariboru za drugo porotno zasedanje: Glavni porotniki: Rembert Martinc, trgovec, Janez Milošič, hišni posest., Andrej Majer, hišni posestnik, Miha Nedok, barvarski mojster, Miha Partl, klepar, Janez Sirak, hišni posestnik, Vincenc Černovšek, gostilničar, Jožef Vezjak, hišni posest., Janez Cvilak, hišni posest., vsi v Mariboru; Janez Elbl, župan pri Sv. Benediktu, Janez Slavič, trgovec v Št. Lenartu, Matej Peklar, posest. Spod. Jakobski dol, Jakob Purgaj, posestnik Leitersberg, Janez Pirher, Freidek, Franc Reininger, Polička vas. Janez Grahernik, Ranče, Henrik Feldbacher, Slemen, Peter Trofenik, Studenci, Franc Črnež, Fram, Janez Čebe, Gornje Hoče, Andrej Pfeifer, trgovec, Spod. Hoče, Adam Autor, pos. Št. Lovrenc, Franc Gregel, posest. v Rotenbergu, Franc Kac, župan, Jožef Rasteiger, hišni posestnik v Slov. Bistrici, Simon Huter, trgovec špirita v Ptuj, Rudolf Vibmer, posest. Ptuj, Franc Korpar, župan v Forminu, Franc Vejcl, pos. v Koamincih, Janez Vreznik, tesarski mojster

v Gor. Pobrežih, Janez Marinič, posestnik Sv. Urban, Janez Mravljak, pos. Sv. Anton v Slov. gor., Janez Hirsman, pos. Jančevrh, Janez Bauer, trgovec, Marenberg, Leo Hödl, Maks Lukas, hišni posestnik v Marnbergu. Nadomestni porotniki: Friderik Felber, hišni posestnik, Janez Gruber, hišni posest., Ferd. Hirsman, gostilničar, Alojzij Hudovernik, agent, Karol Jarčič, hišni posestnik, Franc Kager, pasar, Karol Kert, ključavničarski mojster, Simon Kotzbek, hišni posest., Janez Lorber, trgovec, vsi v Mariboru.

Sv. Anton v Slov. gor. Dne 11. t. m. je umrla blaga žena Marija Mikl, roj. Ferenc, po kratki, mučni bolezni. N. v m. p.!

Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je umrl v pondeljek, dne 16. t. mes. po kratki bolezni tamošnji nadučitelj g. Franc Šijanec v 61. letu po 43 letnem učiteljevanju. Časten pogreb je bil v sredo. Bodi mu zemljica lahka!

Od Sv. Bolfenka v Slov. gor. Že mnogo let sem naročnik lista »Dom in Sveta«. Pa celih devet dni se ni potreboval nobenokrat iz Ljubljane, kakor ravno ta mesec. Moral je obhoditi dolgo pot iz Ljubljane v Velike gorice na Hrvaškem, od tam pa v Budimpešto na Ogrskem. Tam so spoznali, da ime dopisnika ni madžarsko, ampak slovensko. Poslali so ga nazaj, kjer je prišel prav po cigansko razčepan v prave roke. Ne vem, ali ne znajo poštni uradniki brati slovenskega naslova, ali pa nočejo?! — C. K.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 7. t. mes. je umrla po dolgi laični bolezni, previdena s sv. zakramenti, blaga žena Alojzija Kocpek, posestnica na Ščavnici, v najlepših letih svoje starosti. Zapustila je pet nedoraslih otrok. Naj v miru počiva!

V Strazgojncih pri Pragarskem so zgoreli posestniku Mesariču svinjski hlevi. Štiriletni otrok je poklical očeta, kateremu se je posrečilo s pomočjo sosedov ugasiti ogenj in preprečiti večjo nesrečo. Ogenj so zaneli otroci.

Sv. Ana na Krembergu. Dne 12. svečana je minilo 30 let, odkar je g. J. Črncec občinski predstojnik v Žitnicah in sicer zaporedoma. Zaslužil bi si od vlade kako priznanje! — Dne 7. maja smo pokopali trgovca gosp. Karl Mittererja. Bil je rodom Nemec, a se ni nikdar spril s Slovenci, rekel je: »Živim se od Slovencev, zakaj bi jih sovražil.« V politiko se ni mešal. Blag mu spomin! Bog daj njegovemu sinu jednako misel!

Oddaja lova v občini Morje se bo vršila dne 27. maja ob pol 9. uri dopoldne v sobi št. 10 okrajnega glavarstva v Mariboru. Izključna cena je 50 K.

Odpad od vere. Dne 13. maja je v protestantski cerkvi v Mariboru pastor v lutrovstvo vsprejel nekoliko mladih ljudi, ki so zapustili katoliško cerkev. Škufnja prica, da od katoliške vere odpadajo v verskih zadevah nevedni in pa lahkomišljeni »liberalci«, ki verskih dolžnostij svojih itak spolnovali niso. Pri takih osebah torej katoliška cerkev ne izgubi nič, a lutrovstvo ne pridobi nič drugega, kakor le število. Nemški pastor je mladeničem priporočal, naj bi zastavo Lutrovo nosili med Nemce po deželi, češ, naj »Vsenemštvo moli v lastnem domu.« Na deželi je v najnovejšem času iz katoliške cerkve izstopil in obenem s seboj v lutrovstvo potegnil nedolžno hčerkico svojo v Gradcu rojeni g. Ludovik v. Matthieu, posestnik v Zrečah pri Konjicah, in sicer zavoljo tega, da je on kot vdovec za nevesto dobil neko v Mariboru poznano, od svojega moža ločeno protestantsko gospo.

Pameče. V nedeljo, dne 15. maja sta obhajala tukaj pridna zakonca Andrej in Lucija Elero svojo zlato poroko v prenapolnjeni farni cerkvi. Nad vse ginljivo je bilo videti, kako sta 80letni ženin in 75letna nevesta uprta na svoje pozlačene palice, omlajena od slavnostnega veselja, v spremstvu štirih cerkvenih ključarjev, ovenčanih deklet in mnogih svatov srčno stopala pred oltar.

Po pridigi je bil na »zlato par« kratek nagovor, med katerim pač nobeno oko ni ostalo suho. Po sv. maši se je nekaj gostov zbralo okoli g. župnika, drugi so obhajali s petjem in veselimi zdravčicami v bližnji gostilni svojo veselico. Ženin in nevesta obhajata letos tudi 40letnico svojega bivanja na slovenskih tleh, vendar jima je lice veselja zarelo, če sta med slovenskimi napitnicami zaslišala tudi kak »Eviva«.

Kmetijskemu društvu pri Veliki Nedelji je daroval za povzdigo in napredek kmetijstva vneti rodoljub g. F. Vabič, nadučitelj na Runci 800 komadov jabolčnih drevesc, istotako je daroval g. Ivan Meško, posest. v Trgovišču, brezplačno zemljišče za drevosnico. Vrlima podpirateljema tem potom srčna hvala!

Slovenska zmaga pri celjskem okr. zastopu. Kakor Japonci v vojski proti Rusom, tako si domišljajo tudi štajerski Nemci in nemčurji, da so nepremagljivi. Zlasti odkar se jim je posrečilo dobiti v roke večino v okrajnih zastopih slovenjebistriškega, brežkega in ptujskega okraja, vzrastel jim je močno greben in z vso silo vrgli so se na celjski okrajni zastop, po katerem se jim že davno sline cedijo. A tokrat so pa se pošteno opekli, kajti pri te dni dovršenih volitvah so Slovenci zmagali z vsemi 10. glasovi v veleposestvu in v kmečkih občinah ter z 2 glasoma v mestih in trgih, tako da bodo Slovenci imeli v novem zastopu 22, Nemci pa samo 18 mandatov. Zavedni celjski okraj ostane torej tudi zanaprej v slovenskih rokah, na veliko jezo celjskih Nemcev in nemškutarjev. Občudovanja vredna je bila pri teh volitvah disciplina slovenskih volilcev, ki so kakor en mož vsi do zadnjega glasovali za narodne kandidate. Nemci so za gotovo računili, da bodo zlasti v veleposestvu katererega Slovenca premotili in ga dobili na svojo stran, pa ni šlo. Med slovenskimi volilci ni bilo niti jednega izdajalca. Nič niso pomagale denarne obljube, nič nesramne laži in sleparije celjskih nemškutarjev, nič lažnjive in hujskajoče čenčarije ptujske »giftne krote« in nemške »celjske žabe«. Vrli volilci celjskega okraja niso »Štajerca«, ki se jim je brezplačno pošiljal, niti sprejeti hoteli, ker se jim studi pisava nesramnega nemškutarskega lista. In lahko rečemo, da so ravno ostudni napadi »Štajerca« na odlične slovenske člane dosedanjega okrajnega zastopa mnogo pripomogli k slovenski zmagi. Zadnji »Štajerc«, ki navadno v petek izhaja, je še le v soboto izišel. Kakor smo izvedeli, čakal je na izid volitve v veleposestvu, ki se je vršila v petek. Imel je baje že za »nemsko zmago« pripravljen uvodni članek! Istotako so imeli tudi celjski Nemci že vse pripravljeno za slavnost zmage: golaž, pijačo, smodnik in možnarje za streljanje, godbo, fokelek i. t. d. Kakor blisk pa se je raznesla vest po Celju, da so zmagali Slovenci, in vse veselje z golažem, pijačo, streljanjem, godbo in fokelegom splavalo je Nemcem po vodi. — V skupini veleposestva so izvoljeni gg.: dr. Iv. Dečko iz Celja, Josip Vrečer iz Vojnika, vit. Hugo Berks iz Blagovne, Peter Majdič iz Celja, Štefan Koželj iz Bukovega žlaka, dr. Josip Vrečko iz Celja, Martin Bincel iz Trnovelj, Josip Širca, župan v Žalcu, Franc Podgoršek iz Št. Jurija ob južni žel., Andrej Vodusek, župnik v Vojniku. — V skupini kmetijskih občin so izvoljeni gg.: Norbert Zanier, dr. Lavoslav Gregorec, Mihael Bikovžek, Martin Lednik, Vinko Ušen, Josip Lipuš, Franc Pisanec, dr. Juro Hrašovec, dr. Jos. Karlovšek in Anton Koren. — Kakor poročajo zadnje vesti, hočejo Nemci preprečiti sestavo okraj. odbora na ta način, da se volilci iz mesta niso udeležili volitve ter se ista ni mogla vršiti. Iz vsega se vidi njih onemogla jeza nad tem porazom.

Sv. Jurij ob juž. žel. V Kranjčicah so našli dne 8. majnika berača pod imenom Završkov Štefan blizu doma v gozdu mrtvega.